

Úvodníček

Posledních pár fotek z tábora a už se můžeme začít těšit na to, co pěkného nás čeká v tomto školním roce.

Plán akcí, který najdete uvnitř Týpka nezahazujte, nýbrž s ním seznámte rodiče, abyste mohli vaše rodinné výlety naplánovat do jiných víkendů. Plánu se dále týká, že na jednodenní výlety si s sebou můžete brát kamarády, sourozence, maminky, tatínky, zkrátka každého, koho zajímá co se tam děje a zároveň se nebojí ujít za den nějaký ten kilometrů.

A závěrečné slůvko k osmákovi, jenž nás po letech štrachání a pištění v horním akváriu opustil. Zbylo po něm volné místo, do kterého se dá pořídit nějaký nový obyvatel. Pokud máte nápad, které zvíře byste rádi na klubovně viděli, svěťte se s ním vedoucím.

Morče

Oheň

...aneb ohlédnutí letem světem

Byl pátek a my celí natěšení na poslední výlet ve školním roce. Sešli jsme se na nádraží a odjeli do Liběchova. Odtamtud jsme se dopravili pěškovbusem do Tupadel, kde už čekal Gaz, aby nás dovezl na již z minulých let známou louku u Osinalic. Jelikož bylo už pozdě večer, ustlali jsme si a šli spát.

Druhý den ráno po svěžím probuzení vyrazili jsme na smůlu, aby bylo z čeho udělat fagule na zapálení Ohně. Po obědě se běžela Nibowaka a hrály se veselé hry. Například dekomlat, který byl velmi

napínavý a také skok z lahví, sloní běh a mnoho dalších. Tak to bylo celé odpoledne a po večeři nastal slavnostní okamžik zapálení Ohně. U něj byly vyhlášeny soutěže celoroční i ohňové a hrály se písně veselé. Byli i dva hříšníci, kteří šlápli do tabu kruhu a ti byli potrestáni naběračkou studené vody za krk. Zahráli jsme si ještě nějaké hry a šlo se spát.

V neděli se bouralo a balilo a nosily drny, a když bylo všechno hotovo, nasedli jsme do vlaku a odjeli domů.

Jana

Záchrana Taranathu

Dne 27. 6. jsme se vydali na dobrodružnou výpravu s cílem zachránit magickou zemi Taranath před zlou

čarodějnicí Valindrou! A jelikož ještě nemáme vlastní koně a vlastně ani nevíme, kde to je, tak jsme získali průvodce a vyrazili vlakem. Cesta byla dlouhá a únavná, tak jsme si ihned po příjezdu postavili provizorní přístřešky a šli spát.

Věděli jsme, že výprava bude dlouhá, a proto jsme se ráno rozhodli rozbit tábor na přilehlé louce. Bylo potřeba postavit naše stany, jídelnu a kuchyň, dále hygienické zázemí (ne že bychom se myli, ale...) a hlavně Síň. To byla velká stavba určená pro ranní a večerní obřady spočívající v dobývání nových území. Konečně můžeme něco udělat pro náš milovaný Taranath!

Dozvídáme se, že jsme vlastně potomky královské rodiny, která má nárok na trůn, a že nás zachránil náš přítel, mág Kerioden. Postupně se seznamujeme se všemi třemi, vlastně čtyřmi, pokud se počítají i odporní skřeti, rasami – lidmi, elfy a trpaslíky – a žádáme u nich spojenectví. Někteří jsou velmi nedůvěřiví (hlavně trpaslíci) a chtějí si nás prozkoušet. Ve všech zkouškách našťastí obstojíme, nicméně na řádné spojenectví to stejně nestačí.

Vstávat! Hoří!! Ale ne, někdo nám zapálil vesnici. Oheň se nám sice daří uhasit, ale plameny sežraly úplně všechno, a hlavně jídlo! Někde jsme splasili snídani, ale s obědem už to bude složitější. Našťastí se objevuje král Flexion a

obdarovává nás házením brambor, které se k našemu štěstí dají uvařit v místním termálním prameni. Do večere už se nám podaří získat spoustu surovin, a tak je zas všechno jako dřív.

V naší cestě za úspěchem ale stále stojí Valindra, a tak se na radu mága Keriodena vydáváme získat různé magické artefakty, které by nám mohly pomoci proti Valindře. Jako první získáváme Prsten odvahy, vykováný ze sekyry jednoho přeudatného trpaslíka. Pro další artefakt, Korunu králů, už musíme dále, a navíc jsme pronásledováni bandou skřetů. Za pomoci Keriodena se nám podaří zjistit sídlo Valindry, tedy i umístění Koruny, jenže po prvním útoku nám Valindra uteče i s Ní. Jako nejlepší se jeví stopovat její armádu, a tak se zanedlouho opět střetáváme v litém boji, tentokrát však

úspěšněm pro nás. Navíc se nám podaří po cestě vysvobodit Flexiona z tajemné Valindřiny magie, kterou ho ovládala, a tak se nyní už hodný král přidává k nám.

Na jeho radu se další den vydáváme nalézt Náhrdelníky přátelství, které kdysi spojovaly lidi, trpaslíky i elfy, ale pak se záhadně ztratily. Nalezli jsme sice jenom korále, ale složit je už nebyl problém, a tak zástupci lidí, elfů a trpaslíků obdrželi každý po jednom náhrdelníku a tím bylo stvrzeno

naše spojenectví. Naše dobrodružství sice ještě není zdaleka u konce, některým to však již stačilo, a tak nás opouštějí.

Ale my chtěli víc! Chtěli jsme dosáhnout svého cíle! Nezbylo nám než získat další artefakty, které by oslabily Valindru. Postupně jsme nalézali i dobývali další magické předměty a to: Hůl míru – starý artefakt, který okolo vytvářel mírovou atmosféru, potom bojový trpasličí artefakt Palcát síly, dále velmi starou a obsáhlou Knihu kouzel a nakonec jeden z nejdůležitějších, nejstarších a nejzáčnějších artefaktů, který vydává sama Země Taranath, jen když je potřeba, Meč Králů. S touto výbavou už jsme se mohli postavit Valindře přímo.

Avšak kde je její hrad, neví nikdo kromě samotných Živlů, a tak se vydáváme na náročnou cestu za Živly, aby nám řekli, kde je onen zlohrad. Po zjištění všech informací tedy vyrážíme. Po cestě navíc potkáváme Bartona Quillena, který už byl jednou na hradě vězněn, ale dostal se odtud, a tak nám radí, kudy vede tajná stezka rovnou do útrob hradu.

Ale ani tak není jednoduché dostat se k Valindře. Má totiž komnatu na několik klíčů, které není snadné získat. Ale nás

žene vlastenectví, a tak pro nás není žádná překážka dost silná. Ale i tak není zabít Valindru zrovna jednoduché. Je k tomu potřeba všech prastarých magických předmětů. Díky nim se nám podaří temnou krutovládkyni alespoň spoutat, ale na její zabití už nemáme sílu, a tak jí přenecháváme zkušenému mágovi Keriodenovi.

A tím je naše výprava u konce. Teď už stačí pouze vybrat nejschopnějšího z nás a korunovat ho a potom hodovat až do rána. Nechť

žije země Taranath dál poklidným životem a ať je její král vždy statečný a spravedlivý!

Helmut

Co se děje na trolejích

Hodjaláridý. Na svých letních cestách jsem se podobně jako někteří z vás povozil nám Pražanům exotickým dopravním prostředkem – trolejbusem. Tak tedy:

... Vážení cestující, laiky ponechme v iluzi, že trolejbusová dráha je složité dopravní zařízení. Leckdo by si mohl myslet, že jde o normální autobusový provoz, jenž je pod nátlakem ekologů maskován jako dráha trolejbusová, jíž energii dodává elektrina. Avšak „b“ je

správně, skutečně tyto vozidla pohání elektrina o napětí 600 V ss, jako má tramvaj. Při poruchách trolejbusů lze na jejich linky vypravit obyčejný autobus a podkůřovat tak naftovému lobby. Cestující substrát (=cestující) však málokdy pozná změnu. Ta kromě zvuku motorů, spočívá především v chybějících klaccích na střeše. Klacky, odborně sběrače, zajišťují napájení trolejbusů ze dvou trolejových drátů visících nad vozovkou. Jejich závěsy jsou při detailním zkoumání odlišné od tramvajů, protože nesmějí trolejové dráty příliš ostře lámat, aby nedocházelo k vyskakování tzv. sběracích botek z troleje. U tramvajů či vlaků je naopak trolejový drát schválně klikatý, aby se sběrací lišta ojížděla rovnoměrně. Kritickými místy pro trolejbusový provoz bývají výhybky. Ty vypadají podobně jako vlakové či tramvajové, ale jsou samozřejmě menší a visí nad silnicí vzhůru nohama. A také ty je nutno přehazovat. To se provádí buď našlápnutím jízdy trolejbusu, což není příliš praktické v hustém provozu, natožpak v koloně. Druhý, lepší způsob přehazování trolejových výhybek, je rádiový, kdy anténka na střeše trolejbusu vysílá signál „doleva“, nebo „doprava“. A právě proto, že jsou ve výhybkách „hejblátka“, tak při průjezdu sběrací botky občas vyskočí a pak musí pan řidič na konci vozu tahat za špagátky od sběracích tyčí a trefovat se botkami znovu na drát – velká švanda, zvláště pak pod mosty, na rušných křižovatkách apod. Výhybky se ještě dělí na rychlo- a pomalopojížděné. Pomalo jsou pro rychlosti do 20 km/h, rychlo pak pro 50-60 km/h. Není to levná legrace, pro představu: nově postavená 1,5 km dlouhá trať Sídlnice-České Vrbné v Českých Budějovicích (na niž se spotřebuje minimálně 4x 1,5 km měděného drátu + převěsy, odbočky ... a přeasfaltování jedné

smyčky) stojí 14 mil. Kč. Tak ne abyste se na to chodili houpat! Ještě malá poznámka: přestože trolejbus vypadá jako silniční vozidlo, z hlediska předpisů se jedná o drážní vozidlo a pro trolejbusové dráhy rovněž platí zákony o drahách. Proto také nemají „trolejbusy“ SPZ, ale pouze evidenční čísla, jako tramvaje.

Přeji vám do školního roku mnoho úspěchů ve škole a ať vám doprava dělá jen radost.

Kolejím a trolejím zdar!

Ikarus & T3M

Luštěnky

Zdravím všechny po prázdninách, jistě jste již všichni natřesení na další dávku záhad a hlavolamů. Jako první vám nabízím rozcvičovací bludiště. Druhým dnešním úkolem je pomoci krávi nebo jelenovi (záleží co se vám víc líbí) kouknout se do prava místo do leva. To je soutěžní otázka. Odpovědi můžete

vhazovat do bedničky B, která je na klubovně nebo psát na můj e-mail zuzkab@seznam.cz. Sladká odměna, za správnou odpověď se bude nacházet na klubovně na nástěnce.

Zúza

Pravidla si můžete přečíst na bodovací plachtě, která visí na klubovně, nebo se klidně zeptejte svého vedoucího.

Takže body vynulovány, všichni na start ... připravit ... pozor ... TEĎ!

Vígo a Ajdam

Zcela nové bodování

I letos bude bodování stejně tak, jak ho znáte z minulých let. Tak si jenom zopakujeme pravidla:

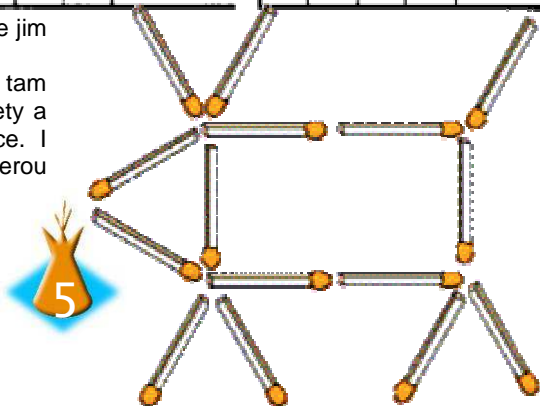
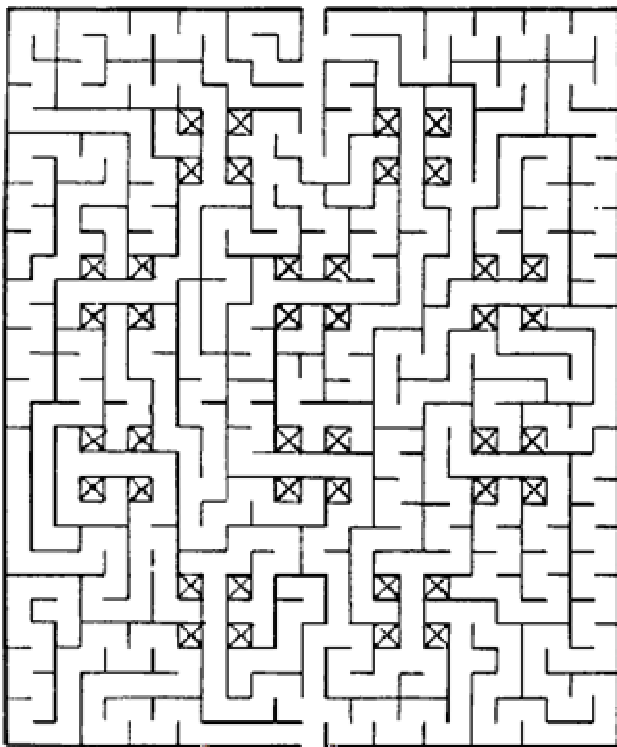
Za odchozené schůzky a odježděné výlety dostáváte body – za schůzku až 6 bodů (podle toho, jak se vám bude dařit v soutěžích a zda si přinesete kroj a pomůcky), a za výlet až 8 (jednodenní) či 17 (za trojdenní), opět to záleží na soutěžích, kroji a pomůčkách.

Pomůcky jsou tužka, papír a uzlovačka, jako kroj na schůzky a obyčejné výlety stačí kočovnické tričko či zelená košile (s náležitým vybavením), na výlety speciální (např. jarňáky) je nutno mít košili.

Další body můžete získat, když si uděláte nějakou odborku (5 bodů).

A teď to hlavní: na konci roku tři nejlepší budou odměněni hodnotnými cenami, které se jim budou v životě velmi hodit.

Podobně to funguje i pro družiny, tam záleží hlavně na tom, aby vás na výlety a schůzky pravidelně chodilo co nejvíce. I nejlepší družina dostane odměnu, kterou bývá kompotová pochutina.

LETNÍ TÁBOROVÝ FOTOROMÁN

TADY TEN DORT SNAD
NIKDO NENAJDE...

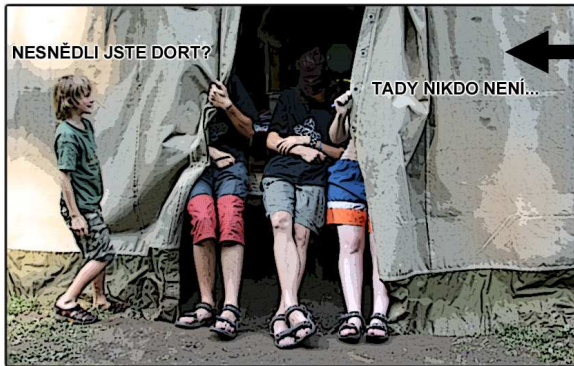
V TOMHLE PŘEVLEKU MĚ
NIKDO NEPOZNÁ, HEHE...

PÍÍÍÍÍSK! NĚKDO
SEŽRAL DORT!

FAKT ŽE JO...

NESNĚDLI JSTE DORT?

TADY NIKDO NENÍ...

NO DOBRĚ, TROCHU SEM SI
ZOBNUL, ALE NĚ CELEJ!

JEN ABY!

BYL TO URČITĚ JAKE!

CO CO CO!
URČITĚS TO BYL TY!

NO POČKEJ,
DOSTANEŠ NAKLÁDAČKU!

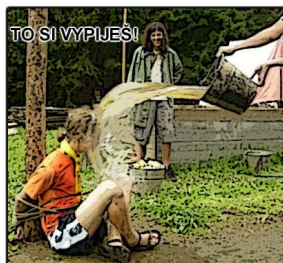

TAMHLE JE PRAVÝ
PACHATEL!
HELMUT!

ANI KUS DORTÍKU
MI NEDOPŘEJTE,
HAMŮNI

A MÁME TĚ!

TO SI VYPIJEŠ!